

ÎNCHEIERE

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Făuritorul”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Euro-Alco” împotriva Societății cu răspundere limitată „Făuritorul” cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Făuritorul” și a fost menținută hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Central din 18 aprilie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 14 aprilie 2016 SRL „Euro-Alco” s-a adresat în instanța de judecată către SRL „Făuritorul” cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii SRL „Euro-Alco” a indicat că, în perioada 04 aprilie 2012-14 mai 2012 a livrat pârâtului producție alcoolică în valoare totală de 4391,50 lei, fapt ce se confirmă prin facturile fiscale anexate la cerere.

Sustine că, în vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, la 15 iulie 2015 a expediat în adresa pârâtului SRL „Făuritorul” notificarea, prin care a solicitat achitarea datoriei în termen de 7 zile calendaristice din momentul recepționării, soldată fără executare.

Indică că, în rezultatul nerespectării obligației de plată, pârâtul SRL „Făuritorul” a înregistrat o datorie în mărime de 4391,50 lei, în temeiul facturilor fiscale.

Solicită încasarea din contul pârâtului SRL „Făuritorul” în beneficiul SRL „Euro-Alco” a datoriei în mărime de 4391,50 lei, dobânzii de întârziere de 891,47 lei, a cheltuielilor de judecată compuse din cheltuielile de expediere a scrisorilor în mărime de 10,95 lei, cheltuieli pentru eliberarea extrasului de la Camera înregistrării de Stat în mărime de 65 lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii în mărime de 270 lei.

La 17 octombrie 2016 SRL „Euro-Alco” a depus cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului SRL „Făuritorul” în beneficiul SRL „Euro-Alco” a datoriei de bază în mărime de 4391,50 lei, dobânzii de întârziere de 1 357,39 lei, a cheltuielilor de judecată compuse din cheltuielile de expediere a scrisorilor în mărime de 10,95 lei, cheltuieli pentru eliberarea extrasului de la Camera înregistrării de Stat în mărime de 65 lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii în mărime de 270 lei (f.d. 48).

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Central din 18 aprilie 2017 cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Euro-Alco” împotriva SRL „Făuritorul” cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată, a fost admisă. S-a încasat de la SRL „Făuritorul” în beneficiul SRL „Euro-Alco” datoria în mărime de 4391,50 lei, dobânda de întârziere în mărime de 1357,39 lei și cheltuielile de judecată - de expediere 10,95 lei, extras 65 lei, taxa de stat în mărime de 270 lei (f.d.104, f.d.112-114).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de SRL „Făuritorul” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Central din 18 aprilie 2017 (f.d. 164-172).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 15 decembrie 2017, în termenul prevăzut de lege, Societatea cu răspundere limitată „Făuritorul” a declarat recurs, completat la 20 februarie 2018, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Central din 18 aprilie 2017, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintate ca fiind tardivă și neîntemeiată.

La 20 februarie 2018 intimatul SRL „Euro-Alco” a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând ca acesta să fie considerat inadmisibil.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurenta a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la

art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Făuritorul” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat SRL „Făuritorul” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Făuritorul” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță